

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้น้ำหมักฮอร์โมนจากผักบุงนา ถั่วอกและหัวไชเท้าที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของคะน้า
ผู้วิจัย	นายอธิรัฐ วงศ์ศรีแก้ว นายณัฐวัฒน์ วาปีโส
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์เลิศภูมิ จันทรเพ็ญกุล
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต	สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
พ.ศ.	2562

บทคัดย่อ

การศึกษาอิทธิพลอัตราส่วนที่เท่ากันของ การใช้น้ำหมักฮอร์โมนจากผักบุงนา ถั่วอกและหัวไชเท้าที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของคะน้า โดยวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนทางสถิติของการทดลองแบบ (Completely Randomized Design : CRD) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี (LSD) แบ่งการทดลองเป็น 4 ทรีตเมนต์ จำนวน 8 ซ้ำ รวมทั้งสิ้น 32 หน่วยการทดลอง โดยแต่ละกรรมวิธีการทดลองใช้อัตราผสมของน้ำหมักฮอร์โมน คือ น้ำหมักฮอร์โมน 1 มิลลิลิตร:น้ำ 100 มิลลิลิตร ประกอบด้วย (T1) Control ไม่ใส่น้ำหมักฮอร์โมน (T2) ใส่น้ำหมักฮอร์โมนผักบุงนา (T3) ใส่น้ำหมักฮอร์โมนหัวไชเท้า (T4) ใส่น้ำหมักฮอร์โมนถั่วอก ศึกษาการเจริญเติบโตในที่อายุการปลูก 31 , 38 และ 45 วัน เก็บข้อมูลในด้านความสูงต้น ความกว้างใบ ความยาวใบ น้ำหนักสด และน้ำหนักแห้ง ด้านการให้ผลผลิตน้ำหนักสด

จากการวิจัย พบว่า การใช้น้ำหมักฮอร์โมนหัวไชเท้า (T4) ส่งผลดีที่สุดด้านการเจริญเติบโตของต้นผักคะน้าแต่ละสิ่งทดลองแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) มีผลต่อด้านความสูงของต้น ความกว้างใบ ความยาวใบ น้ำหนักสด และ น้ำหนักแห้ง ที่อายุ 31 , 38 และ 45 วัน สามารถนำหัวไชเท้าที่มีสารไซโตไคนินเป็นกลุ่มของสารควบคุมการเจริญเติบโตที่มีบทบาทสำคัญในการควบคุม การแบ่งเซลล์ การขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงของเซลล์พืช นำมาหมักเป็นฮอร์โมนพัฒนาการเจริญเติบโตพัฒนาการปลูกคะน้าเป็นฮอร์โมนกระตุ้นการเจริญเติบโตและขยายขนาดของพืช สามารถใช้แทนฮอร์โมนไซโตไคนินได้ ช่วยให้ประหยัดต้นทุนการผลิต

คำสำคัญ : ผักคะน้า , น้ำหมักฮอร์โมน , ผักบุงนา , ถั่วอก , หัวไชเท้า